

La nova Biblioteca de Ciències Socials

Amb la inauguració de l'ampliació de la Biblioteca de Ciències Socials, de fet, s'ha acabat un projecte que havia començat amb la integració de les biblioteques que ja existien de Dret i Ciències Econòmiques i Empresariales, i amb la incorporació al projecte de l'acabada de crear Facultat de Ciències Polítiques i de Sociologia. Des d'aquell primer moment, es van tenir clares dues idees: que la primera fase d'ampliació quedaria ràpidament desbordada, perquè teníem la convicció que l'oferta d'un bon servei en faria créixer de manera immediata la demanda, i que, en conseqüència, tard o d'hora, caldria ocupar també el bar d'Econòmiques, fins a convertir la totalitat d'aquesta torre central del campus en un complet servei bibliotecari als estudis de ciències socials. Tot va bé si acaba bé, i no és fins ara que hem pogut celebrar l'encert d'aquella integració difícil.

Però la raó de ser de l'ampliació, i tal com es va projectar i s'ha realitzat, no es limitava a aconseguir un mer creixement físic, sinó que implicava també una racionalització dels usos dels serveis a través d'una especialització dels espais. El projecte que es va elaborar no va ser el somni d'una nit d'estiu, sinó el resultat de l'experiència i el debat. Així, d'una banda, a més dels nous quatre-cents punts de lectura, l'ampliació ha permès oferir al conjunt de la Universitat una zona de qualitat oberta les vint-i-quatre hores del dia, tots els dies de l'any. Segonament, s'ha aconseguit crear un nou espai reservat per al treball del professorat i d'altres investigadors, que no va ser possible tenir-lo abans de la nit de Reis, però que estarà disponible a partir de Pasqua. En tercer lloc, els deu anys transcorreguts des de la fusió inicial de les biblioteques havien comportat canvis transcendentals en l'organització del treball bibliotecari. I l'actual ampliació ha pogut atendre, mesura per mesura, cadascuna d'aquestes noves necessitats, tal com corresponia a una universitat de primera línia com és la nostra. Des del pas de la catalogació en fitxes fins al catàleg informatitzat i amb accés als catàlegs de totes les universitats catalanes, passant pel nou servei de revistes en format electrònic i accés en línia –Decomate–, les consultes a bases de dades en format CD-ROM i,

encara, la incorporació a la xarxa Internet, tota la tempesta d'innovacions, exigia una ampliació que no es limités a posar taules i cadires tancades dins d'una sala, sinó que obrís la biblioteca a l'exterior virtual en tota l'amplitud possible, i així s'ha fet. Des d'ara, a les lleixes de la nostra biblioteca potser no hi trobareu *Hamlet*, però res no us impedirà llegir-lo a la pantalla de l'ordinador. Finalment, l'ampliació també ha considerat la millora de la qualitat de les condicions de treball, que anaven des d'aconseguir un clima de silenci respectuós, fins a incrementar el nombre de títols a la sala, revisar i actualitzar l'adequació dels fons a les necessitats docents, fer accessible el fons de reserva, millorar el servei de fotocòpies, etcètera. En definitiva, ningú no podrà dir que s'ha fet molt soroll per a no res.

Potser el més sorprenent de tot, allò que era difícil de creure, és que tot aquest procés es pogués dur a terme en tan poc temps, cosa que ha estat possible gràcies a una magnífica col·laboració de totes les parts implicades i que ha evitat de fer-nos caure en la comèdia dels errors: hem comptat, sense reserves, amb el rigor dels gestors, la implicació dels docents, la crítica dels estudiants i la dedicació del personal bibliotecari. I, malgrat les dificultats lògiques de tota arrencada, el cert és que, a quatre mesos de l'obertura i esperant de posar en marxa els darrers detalls, es pot dir que el grau de satisfacció és general i que la comissió d'usuaris ha aconseguit l'objectiu d'ajustar les possibilitats materials a les necessitats de tothom, per fer una transformació al vostre gust.

Salvador Cardús i Ros

Excoordinador de la Biblioteca de Ciències Socials

